

## XXVI.

## Betænkning

over

Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlændinge.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 2den Marts 1881).

Den 21de Januar havde Udvalget, som var valgt den 11te f. M., fremmet sit Arbejde saa vidt, at det kunde tilsende Indenrigs-, Krigs- og Finantsministrene den nedenfor under 1 meddelte foreløbige Betænkning, idet det tillige forespurgte førstnævnte Minister, hvorvidt han maatte ønske Samraad med Udvalget inden den endelige Betænkningens Afgivelse.

## I.

Udvalget er enigt om at indstille, at der meddeles Indfødsret til de under Nr. 48—51 paa Lovforslaget opførte Personer umiddelbart efter Lovens Ikrafttræden, og til de under Nr. 1—12 samt 15—47 opførte, saafremt de inden 1 Aar efter denne godtgjør at være løste fra deres tidligere undersøftlige Forhold, men at Indfødsrets Meddelelse til de under Nr. 13 og 14 nævnte udsættes.

Ansøgningerne fra de under Nr. 13 og 14 nævnte Personer ere indkomne meget sent. Begge ere de affattede den 14de Oktober 1880. Efter at have været fremlagte i et Møde af Kjøbenhavns samlede Magistrat ere de udeliveredede til Ansøgernes „Mandatarus“ for af denne at afgives til deres militære Foresatte. Fra de nærmeste af disse findes dog ingen Anbefaling og kun en meget korthattet af 27de Oktober f. M. fra Krigsministeriet. I Indenrigsministeriets Circulaire af 23de Juni 1879 meddeles, at Ansøgninger om Indfødsret bør indsendes til dette Ministerium inden Udgangen af Juni Maaned, og det tilføjes, „at de Ansøgninger, der indkomme hertil efter den 1ste September, ikke ville kunne ventes tagne i Betragtning ved Affattelsen af det

Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, som maatte blive forelagt den i samme Aar sammentrædende Rigsdag.“ Da den ældste af Andragerne endnu ikke har fyldt 24 Aar, og det ikke af Ansøgningerne fremgaar, at det vilde være en Belfærdsag for nogen af Vedkommende at blive optagen allerede paa det i denne Rigsdagsamling fremsatte Indfødsretsforflag, ses det ikke, hvorfor Indenrigsministeriet ved denne Leilighed har afvejet fra den af det selv opstillede Regel. Ei heller skjønner Udvalget, at Ansøgningerne ere tilstrækkelig oplyste med Hensyn til Punkt 5 i ovennævnte Circulaire af 23de Juni 1879, medens de usfuldstændige Oplysninger i denne Henseende ikke videre synes at vidne om Ansøgernes tilbørlige Kyndighed i det danske Sprog. Derfor maa Udvalget indstille, at Meddelelsen af Indfødsret til de under Nr. 13 og 14 nævnte Personer udsættes.

Udvalgets Flertal (Bach, Bajer, Clausager, R. Nielsen og Røhr) har imidlertid flere Grunde til at gjøre Indstilling om en saadan Udsættelse.

De under Nr. 13 og 14 nævnte Personer ere Sekondlieutenanter henholdsvis ved 11te og 20de Bataillon, og burde derfor allerede have vundet Indfødsret, inden de udnævntes til Officerer (jfr. Indfødsretten af 15de Januar 1776 § 1 og den sig dertil sluttende Plakat af 15de Februar f. M.). En saadan Opsættelse af Loven er hævdet tidligere i Folkethinget, blandt Andet i Samlingen 1874—75, da der i Anledning af, at der paa Indfødsretslovsforslaget var opført to „Lieutenanter,“ blev hervedt imellem det nedsatte Udvalg, Indenrigs- og Krigsministeriet. Af de ministerielle Skrivelser, som aftryktes i Udvalgsbetænkningen